

Dabas aizsardzības prasības

Cirtēs ir jā saglabā dabiskam mežam raksturīgas struktūras:

- Cērtot kokus uz 1 ha saglabājami vismaz 10 dzīvi ekoloģiskie koki. (Nav piemērojams plantācijām).
- atstātie koki jā saglabā neatkarīgi no to stāvokļa turpmāko aprites ciklu laikā. (Nav piemērojams plantācijām).
- ja iespējams, šādi koki ir jā atstāj grupās.
- Saglabājams viss apaugums 15 metru zonā ap ligzdas koku (ligzdas diametrs lielāks par 50 cm).
- Ja mežizstrādes procesa laikā tiek atrasta ligzda, mežizstrādes process cirmā ap ligzdas vietu tiek apturēts un organizācija izvērtē turpmāko rīcību.

Par saglabājamiem uzskatāmi koki, kas atbilst vismaz vienam no šādiem kritērijiem:

- koki no iepriekšējā aprites cikla;
- ozoli, liepas, priedes, oši, gobas, vīksnas, kļavas, skābarži;
- vecākie un lielāko dimensiju koki ar plašu, labi attīstītu vainagu;
- koki ar dobumiem;
- koki ar deguma rētām;
- koki ar lielām ($D > 50$ cm) putnu ligzdām.

Cirmās, kurās atrodama prasībām atbilstoša sausā koksne, vidēji uz cirsmas hektāru jā saglabā vismaz 5 sausi stumbri vai to daļas, prioritāri izvēloties sekojošā secībā:

- 1) sauso koksni, kuras $D > 50$ cm;
- 2) pārējos resnākos (prioritāri $D > 20$ cm) sausos stumbrus vai to daļas;
- 3) ja cirmā saglabātās sausās koksnes kopējais apjoms pārsniedz 5 stumbrus vai to daļas uz ha, pārējo sauso koksni var saimnieciski izmantot.
- 4) Prasību var neievērot pilsētu, ciemu un atpūtas vietās, kā arī 50 metru zonā gar valsts nozīmes objektiem infrastruktūra.

- Vietās, kur sastopamas lapsu un āpšu alas, saglabājamas paaugas un pameža grupas, tajās netiek veidoti tehnoloģiskie koridori un krautuvju vietas.
- Saglabājams pamežs (izņemot invazīvās sugas) un paauga, ciktāl tas neapdraud darba drošību.

Slapjo mežu apsaimniekošanā ievērotas **šādas prasības**:

Dabiski atjaunojušos slapjos egļu mežos (dumbrājs, slapjā gārša, slapjais vēris un niedrājs) mežizstrādes laikā ir jā saglabā paauga tādā apmērā, kas nodrošina darba aizsardzības prasību izpildi, izņemot sanitārās vai rekonstruktīvās cirtēs.

Slapjos lapu koku mežos (dumbrājs, liekņa, slapjā gārša, slapjais vēris, kā arī niedrājs, kur dominē melnalksnis):

1) kailcirtes platība nepārsniedz 1 ha;

2) kailcirtē atstājamo dzīvo koku skaits – vismaz 30 uz 1 ha, kas atstājami vienā vai vairākās grupās, tajās pēc iespējas saglabājot visu apaugumu, vai atsevišķi;

3) veicināma lapu koku atjaunošanās.

- Mežaudzes, kur ozoli (*Qercus robur* L.), liepas (*Tilia cordata* Mill.), kļavas (*Acer platanoides* L.), vīksnas (*Ulmus glabra* Huds.), gobas (*Ulmus laevis* Pall.) un skābarži (*Carpinus betulus* L.) mežaudzes sugu sastāva formulā sastāda 5 un vairāk vienības ir aizliegts nocirst kailcirtē.
- Mitrzemes - ilggadīgi, bebru izveidoti dīķi, appludinājumi, mitrāji dabiskas izcelsmes ūdenstecēs, ko raksturo nokaltuši koki un/vai pārmitrām vietām raksturīga veģetācija, atstājami neskarti. Tas neattiecas uz appludinājumiem, kas ietekmē citiem īpašniekiem piederošās zemes. (Nav piemērojams plantācijām)
- Mežaudzēs, kas vecākas par 30 gadiem, pēc meža ugunsgrēka saglabājamās neskartas atsevišķas izdzīvojušo vai bojā gājušo koku grupas, t.sk., lielāko dimensiju izdzīvojušie vai bojā gājušie koki. (Nav piemērojams plantācijām)
- Identificētie objekti ar kultūrvēsturisku un/vai arheoloģisku vērtību tiek aizsargāti dabā.

Meža kopšana

Mežu platībās ir jāveic apsaimniekošanas darbības, kas uztur vai atjauno dabiskām ekosistēmām raksturīgās dzīvotnes īpašības, lai veicinātu dabiski sastopamo sugu daudzveidību, kā arī to ģenētisko daudzveidību. (Nav piemērojams plantācijām)

Ir jāievēro sekojoši nosacījumi jaunaudžu kopšanā:

- Veicot jaunaudžu kopšanas cirtes, jā saglabā platlapju sugu piemistrojums. (Nav piemērojams plantācijām) .
- Egļu mežaudžu atjaunošana un to turpmākā kopšana ir veikta tā, lai šajās audzēs 30 gadu vecumā saglabātos vismaz 10% citu koku sugu piemistrojums, ja to pieļauj augšanas apstākļi. (Nav piemērojams plantācijām).